

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji, ker je Komisija zavrnila, da je bilo s 7-odstotno stopnjo izvršeno izredno pavšalno povračilo.

Tožba, vložena 12. aprila 2012 – Deutsche Börse proti Komisiji

(Zadeva T-175/12)

(2012/C 174/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Deutsche Börse AG (Frankfurt na Majni, Nemčija) (zastopniki: C. Zschocke, J. Beninca in T. Schwarze, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

— Sklep Komisije COMP/M.6166 Deutsche Börse/NYSE Euro-next z dne 1. februarja 2012 naj se razglasi za ničen; in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom zatrjuje, da tožena stranka ni pravilno ocenila horizontalnih omejitev konkurence, ki veljajo za obe družbi, saj naj bi Komisija pri presoji poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti in s trditvijo, da sta družbi domnevno vzajemno izvajali pritisk na stroške za menjavo denarja, napačno uporabila pravo in storila napako pri presojo. Poleg tega naj bi bila očitno napačna trditve tožene stranke, da sta družbi druga drugo ovirali pri konkurenci na področju izumov, njena analiza konkurence med platformami za trgovanje pa naj ne bi temeljila na prepričljivih in vsebinsko skladnih dokazih. Tožena stranka naj bi tudi pomanjkljivo preizkusila omejitve na strani povpraševanja, saj ni analizirala in ovrednotila ključne vloge, ki jo imajo stranke obeh družb, med katerimi so glavni udeleženci trgovanja z izvedenimi finančnimi instrumenti, ter naj ne bi opravila količinske analize.

2. Z drugim tožbenim razlogom zatrjuje, da je tožena stranka očitno napačno ocenila povečanje učinkovitosti in da v zvezi s tem ni izvedla prepričljivih ter vsebinsko skladnih dokazov. Komisija naj bi napačno štela, da so zgolj nekatera povečanja učinkovitosti preverljiva, da se neposredno nanašajo na združitev družb in da neposredno koristijo potrošnikom, in napačno trdila, da ta povečanja ne zadostujejo, da bi se izničili učinke združitve na konkurenco. Pri presoji prihrankov na področju jamstev in izboljšana likvidnosti naj bi Komisija kršila pravico strank do izjave, saj se je oprla na o dokaze in argumente, ki so bili predloženi po obravnavi in na katere stranki nista mogli odgovoriti. Teorija Komisije o „vračanju sredstev“ in njena ocena prihrankov na področju jamstev, ki so nastali zaradi združitve družb, temeljita na novih teorijah in zahtevah, ki jih ni v Smernicah Komisije o presoji horizontalnih združitvev (¹).

3. S tretjim tožbenim razlogom zatrjuje, da je tožena stranka napačno presodila korektivne ukrepe, ki sta jih predlagali stranki. Zavrnitev zaveze o popolni odsvojitvi dejavnosti skupine NYX (tožeča stranka in NYSE Euronext), ki se prekriva s trgovanjem z izvedenimi finančnimi instrumenti, vključno z odsvojitvijo instrumenta BClear od NYX. Zatrjevana „simbioza“ med posameznimi vrednostnimi papirji in borznimi indeksi ne obstaja, nasprotuje analizi opredelitve lastnega trga, kot jo je izdelala Komisija, in pomeni kršitev pravice do obrambe, ki jo imata stranki. Zavrnitev zaveze o licenciranju računalniških programov s strani Komisije je napačno ocenjena in nasprotuje njenim ugotovitvam glede konkurence na področju tehnologije.

(¹) Smernice o presoji horizontalnih združitvev na podlagi uredbe Sveta o nadzoru koncentracij podjetij (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 10).

Tožba, vložena 16. aprila 2012 – Bank Tejarat proti Svetu

(Zadeva T-176/12)

(2012/C 174/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (zastopniki: S. Zaiwalla, P. Reddy in F. Zaiwalla, solicitors, D. Wyatt, QC, in R. Blakeley, barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

- Točka 2 razpredelnice I.B. Priloge I k Sklepu Sveta 2012/35/SZVP z dne 23. januarja 2012 o spremembah Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 19, str. 22) naj se razglasi za nično v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;
- točka 2 razpredelnice I.B. Priloge I k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 54/2012 z dne 23. januarja 2012 o izvajanju Uredbe (EU) št. 961/2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 19, str. 1) naj se razglasi za nično v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;
- točka 105 razpredelnice B Priloge IX k Uredbi Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 (UL L 88, str. 1) naj se razglasi za nično v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;
- ugotovi naj se, da člen 20(1) Sklepa Sveta 2010/413/SZVP ne velja za tožečo stranko;
- ugotovi naj se, da člen 23(2) Uredbe Sveta (EU) št. 267/2012 ne velja za tožečo stranko;
- ugotovi naj se, da ima razglasitev ničnosti točke 2 razpredelnice I.B. Priloge I k Sklepu Sveta 2012/35/SZVP in Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 54/2012 ter točke 105 razpredelnice B Priloge IX k Uredbi Sveta (EU) št. 267/2012 takojšnji učinek; in
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom zatrjuje:

- da vsebinska merila za uvrstitev na seznam z uporabo izpodbijanih ukrepov v obravnavanem primeru niso izpolnjena in da ni niti pravne niti dejanske podlage za tako uvrstitev na seznam; in/ali da je Svet storil očitno napako pri presoji, ali so bila merila izpolnjena; in
- da je Svet na podlagi pomanjkljivih dokazov odločil, da je tožeča stranka izpolnila merila in je tako zagrešil (nadaljnjo) očitno napako pri presoji, saj tožeča stranka ni izpolnila nobenega od petih meril za uvrstitev na seznam, kot so določena v členu 23(2) Uredbe št. 267/2012, in da Svet ni predložil nobenih dokazov o nasprotnem.

2. Z drugim tožbenim razlogom zatrjuje:

- da pomeni uvrstitev tožeče stranke na seznam kršitev njenih temeljnih pravic in svoboščin, vključno s pravico do trgovanja in opravljanja dejavnosti ter mirnega uživanja posesti, in/ali kršitev načela sorazmernosti.

3. S tretjim tožbenim razlogom zatrjuje:

- da je Svet v vsakem primeru kršil procesna pravila: (a) tožečo stranko ni posebej obvestil o uvrstitvi na seznam, (b) ni podal ustreznih in zadostnih razlogov za svojo odločitev in (c) ni spoštoval pravico do obrambe ter pravico do učinkovitega pravnega sredstva.

Tožba, vložena 20. aprila 2012 – Spraylat proti ECHA

(Zadeva T-177/12)

(2012/C 174/44)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Spraylat GmbH (Aachen, Nemčija) (zastopnik: K. Fischer, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (ECHA)

Predlogi

Tožeča stranka predlaga,

- naj se določitev upravne dajatve, s katero jo je seznanila tožena stranka 21. februarja 2012 (račun št. 10030371), razglasi za nično;

- naj se toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Zaradi previdnosti tožeča stranka predlaga, naj se odločba SME(2012)1445 z dne 15. februarja 2012 razglasi za nično.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev Uredbe (ES) št. 1907/2006 ⁽¹⁾ in Uredbe (ES) št. 340/2008 ⁽²⁾

Tožeča stranka trdi, da kot je razvidno iz obeh uredb, je edini dopustni razlog za obračun upravne dajatve v skladu s členom 13(4) Uredbe št. 340/2008 pokritje stroškov, ki so nastali ECHA za preizkus registracije glede na velikost podjetja, in da se to ni upoštevalo pri določitvi upravne dajatve v skladu s sklepom upravnega sveta ECHA (MB/D/29/2010). Nedopustno naj bi bilo tudi obračunavanje upravne dajatve glede na velikost podjetja, zaradi česar naj bi velika podjetja nosila del stroškov, nastalih pri pregledu majhnih podjetij.